

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1984

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

MALMÖ BÖRSSÄLLSKAP

SVR 307/84

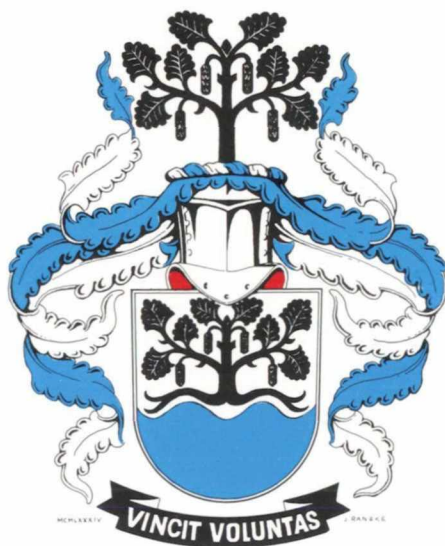
VAPEN: Röd tegelmur om sex rader med två stenar i varje och med fogar av silver belagd med rundel av silver varpå ett avslitet rött griphuvud med röd krona.

Malmö Börssällskap, med verksamhet i Malmö Börshus, har anor från 1798. Lokalerna i stadens centrum är föremål för en omfattande modernisering och tillbyggnad och beräknas kunna stå invigningsklara hösten 1985.

Börshuset avses att bli ett nytt stort finanscentrum för hela södra Sverige. Ett kreativt centrum för innovation och forskning, service, konsult- och kontaktverksamhet. Malmö Börssällskap får en viktig roll inom Börshusets ram.

Vapnets symbolinnehåll: Griphuvudet alluderar på staden Malmö, rundeln på mynt och finansverksamhet. Cirkeln är hjulet i transport, handel och industri, medan tegelmuren står för »hus» och stad, murfogarna strålande inåt och utåt från »centrum» skall ses som kontaktlinjer. Rött/silver är staden Malmös tinkturer sedan 1437 och står för tradition och kontinuitet.

AHLFORS

SVR 308/84

SKÖLD: Delad genom en vågskura i silver, vari en svart al, och blått.

Blått hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppväxande svart al.

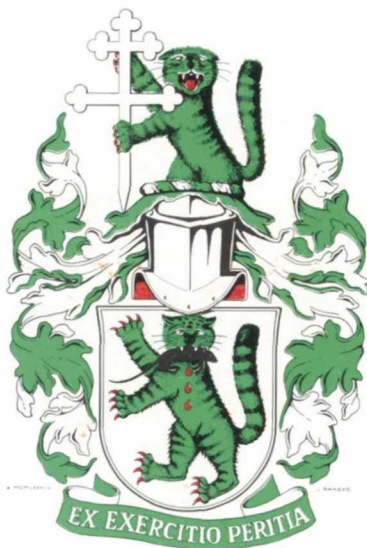
VALSPRÅK: *Vincit Voluntas.*

Vapnet anmäles av kyrkoherden Hans Olle Ahlfors, Helsingborg och får föras av efterkommande bärare av släktens namn. Denna officers- och prästsläkt med tidiga finlandssvenska anor skall enligt släktrönikan ha fört vapnet redan 1698 under den karolinska tiden. I sin nuvarande utformning fixerades vapnet först av Anders O:son Ahlfors år 1898.

Källor: Riksarkivet i Stockholm, Byrå 1, Sekt. 4, Heraldiska Biblioteket, volym: Borgerl. vapen (1934).

SKANDINAVISK VAPENROLLA

ANDERSSON

SVR 309/84

SKÖLD: I silver en upprest, hitåtseende grön katt, hållande en svart råtta i gapet.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande grön katt hållande ett patriarkalkors av silver med klöverbladsavslutade korsarmar.

VALSPRÅK: *Ex exercitio peritia.*

Vapnet är år 1981 antaget av konstnären Max Andersson i Lund för sig och sin familj. Släkten stammar från Grytnäs socken i Dalarna och har främst sysslat med smide och bergshantering.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ALL

SVR 310/84

SKÖLD: I blått tre i stolpe ställda ekblad mellan två utåtvända liktorkknippen (fasces) allt guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

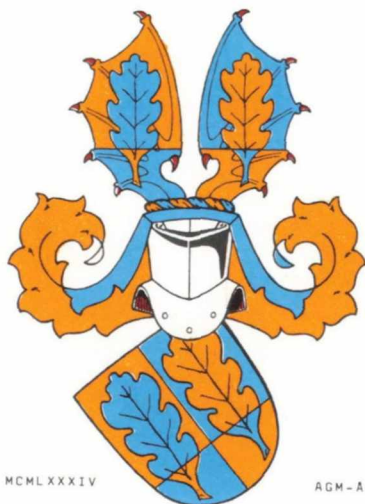
HJÄLMPRYDNAD: En våg av guld.

VALSPRÅK: *Lag · Ordning · Sanning* ·

Vapnet är 1984 antaget av kriminalinspektören i Skövde Sten All för sig, hustrun Kate All samt deras efterkommande med släktnamnet. Det symboliserar vapenantagarens och hans släkts yrkesinriktning såsom ordningens väktare. Lik torkknippena står för såväl straff som rättvisa, eklöven i heligt tretal hänsyftar på sanningens väktare och förekommer dessutom som emblem på uniformer inom poliskåren. Hjälmen bär upp rättvisans vågskålar.

Släktnamnet All är belagt som soldatnamn från 1700-talets Västergötland.

BJELVESTAM

SVR 311/84

SKÖLD: I fält kluvet i guld och blått två eklöv av motsatt tinktur samt med i blått och guld kliven stam med eklövens skaft av motsatta tinkturer.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två drakvingar med röd beväpning, dexter av guld med blå stam och sinister blå med stam av guld, vardera belagd med ett eklöv av motsatt tinktur.

VALSPRÅK: *My Home Is My Castle.*

Vapnet har 1984 tilldelats representanten Hans Erik Bjelvestam, Stockholm, av överandtläkaren Anders Åhlin, Växjö, vilken 1948 antog Mensta-vapnet (SVR 10/63). Motivet till vapenbilden är hämtat från Anders Åhlins mödernesläktgård Mensta i Uppland. Det med stam briserade Mensta-vapnet tilldelades Hans Erik Bjelvestam i samband med giftermålet med Kerstin Maria Åhlin, dotter till Anna-Lisa och Anders Åhlin. Kerstin Bjelvestam bevarar sin rätt att föra Mensta-vapnet obriserat och denna rätt tillkommer även barn till Kerstin och Hans Bjelvestam. Mensta-vapnet får föras, briserat eller obriserat, av cognatiska ättlingar till Anna-Lisa och Anders Åhlin. Ingift släktmedlem kan tilldelas ett personligt vapen i form av en variant av Mensta-vapnet.

Litteratur: Skandinavisk Vapenrulla/SVR 10/63; The Armorial, Edinburgh 1962, III: 1 p 56; Omnämnt i EX LIBRIS rivista bimestrale ROMA a. VIII-n. 3, 1962.

ELLERSTRÖM

SVR 312/84

SKÖLD: I svart fält, bestrött med alblad, ett stolpvis ställt svärd, allt guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett svärd av guld mellan två buffelhorn, vartdera klivet av vågskura i svart/guld respektive guld/svart samt utvändigt besatt med tre alblad av guld.

VALSPRÅK: *Impossibile nihil.*

Vapnet är år 1984 antaget av faktorn Börje Ellerström, Lund, och sonen Nils Erik Ellerström, socionom och internationell konsult vid Gambro i Lund. Svärdet anspelar på släktens »Leitname» Eilert (Elard, Egilhart), som kommer av forntyskans egil, eka och betyder svärd. Albladen syftar på familjeegendomen Aleholmen. Släktens stamfader Ejlle Pehrson, bonde och rusthållare i Färs härad i Skåne, hade sonen Nils Elertsson, född 1662 i Lövestad, vilken liksom sonen Elert Nilsson och sonsonen Nils Elertsson var bonde. Den sistnämndes son Ola Nilsson (1760–1818) blev skräddare och kallade sig Ellerström, en avledning från Elert. Följande släktled har varit murarmästare, byggmästare samt målarmästare i Lund, där John Ellerström hade sonen och vapenantagaren Börje Ellerström, född 1914.

Litteratur: Ljungfors, V.: Släkten Ellerström, Malmö 1928–29 (opublicerat manus).

DAHLMAN

(från Värmland)

SVR 313/84

SKÖLD: I fält av silver en mansfigur i naturfärgad rustning uppstigande från en grön stam bildad av en bågsкура kombinerad med en nedvänd vinkelsкура formande en »dalgång». Mannen håller i höger hand ett svärd och stödjer vänster hand i sidan.

Vapnet anmäles av f. byrådirektören Carl Dahlman, Mässvik, Säffle, och fördes tidigast av släktens stamfader, kaptenen Jonas Dahlman, chef för Karlstads kompani vid Närke-Värmlands regemente. Han föddes sannolikt på 1630-talet och stupade den 1 oktober 1675 vid fästningen Karlsburg i Bremen som kapten vid överste Jakob Mells regemente. Jonas Dahlman förde det återgivna vapnet krönt av adlig krona i sitt sigill. Vapnet med mannen uppstigande ur en dalformig stam är sannolikt avsett att vara talande, dvs. anspelande på namnet.

Litteratur: Nordensvan: Värmlands regementes historia 1623–1903 (1904, 1911); Noreen: Anteckningar om Kungl. Hallands regemente (f.d. Västgöta-Dals) åren 1625–1910 (1911); Edestam: Karlstads stifts herdaminne del 1–5 (1968–73); Wimarson: Sveriges krig i Tyskland 1675–1679 del 1 (1897); Sv. biografiskt lexikon 9 (1931); Sv. män och kvinnor 2 (1944); Sv. Åttarsl 5 (1889); Sv. Släktkalendern 1978.

GARMANN JOHNSEN

SVR 314/84

SKJOLD: I blått tre stolpvis stilte sølv joniske søyler.

Blått hjelmklede foret med sølv.

HJELMTEGN: En flygeferdig ørn holdene en skålvekt i nebbet, alt sølv; fremste (venstre) vinge belagd med en blå ring.

VALGSPRÅK: *Numquam abscedere.*

Våpenet er vedtatt 1983 av konsul Chr. Garmann Johnsen, innehaver av Firma Hans Johnsen, i Kristiansand, Norge og registrert av hans sønn stud. siv. øk. Niels Garmann Johnsen, Kristiansand 1984, for våpentakeren og hans etterkommere. Øvrige etterkommere av Johan Johnsen må føre våpenet diffrensiert. Skjoldmerket er en heraldisering av firma Hans Johnsen varemærke fra 1943. Hjelmtegnet henspiller på Johan Johnsen (Johannes Joensen Ringstad): ørnen er symbol for evangelisten Johannes, ringen henspiller på gårdsnavnet Ringstad, vekten symboliserer handel, som har været et dominerende yrke i slekten, og henspiller på et slektsklenodie fra Hans Johnsen tid. Første kjente stamfar er Ole Mauritsen, som kjøpte gården Storrud ved Follo, Akershus 1708. Hans sønnesønn Johannes Joensen Ringstad dro til Danmark og fikk 1786 handelsborgerskap i Nykøbing Morsø med navnet Johan Johnsen. Hans sønn Hans Johnsen dro til Norge og fikk 1825 handelsborgerskap i Kristiansand. Våpentakeren er Hans Johnsen sønnesønnssønn.

HALLGARD

SVR 315/84

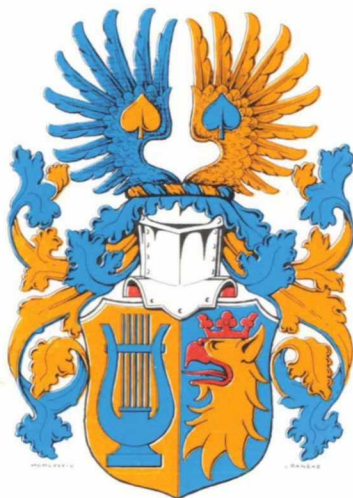
SKÖLD: Genom ett inböjt mantelsnitt delad i rött, vari två femuddiga stjärnor av guld, och guld, vari ett stolpvis ställt svärd bjälkvis överlagt med ett svärd, båda röda.

Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Tre uppväxande sädesax av guld mellan två vesselhorn delade i guld/rött respektive rött/guld.

Vapnet är år 1981 antaget av kaptenen i Pansartr. reserv, jordbrukaren Fredrik Hallgard, Torrlösa Prästgård, Onsjö härad i Skåne, för sig och övriga släktmedlemmar, bärande släktnamnet. Rätt att föra vapnet vidare tillkommer enbart manslinjens släktmedlemmar.

LINDQUIST

SVR 316/84

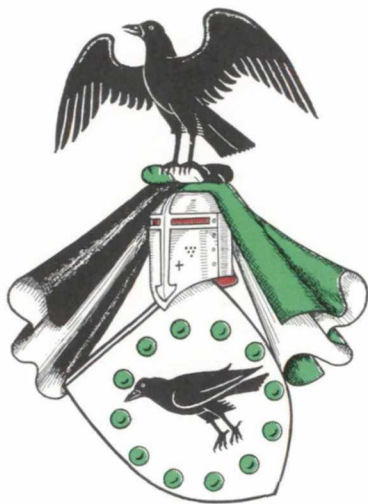
SKÖLD: Kluven i guld vari en blå lyra och blått vari ett avslitet griphuvud av guld med röd krona och beväpning.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar, dexter blå, sinister guld, vardera belagd med ett lindblad av motsatt tinktur.

Vapnet är år 1984 antaget av Carl-Gustaf Lindquist, Exhibit Place, Woodland Hills i USA, för sig och sina efterkommande bärande namnet Lindquist. Det avslitna griphuvudet syftar på släktens skånska ursprung. Äldste kände stamfader var husmannen Sven Lindquist i Fjälkinge (1698–1771). Dennes avkomlingar har varit sämskskinsmakare, hattfabrikör och köpmän. Vapenantagaren utvandrade till USA år 1952.

KRAG

SVR 317/84

SKJOLD: I sølv en sort Krage omgivet af tolv grønne jadedugler.

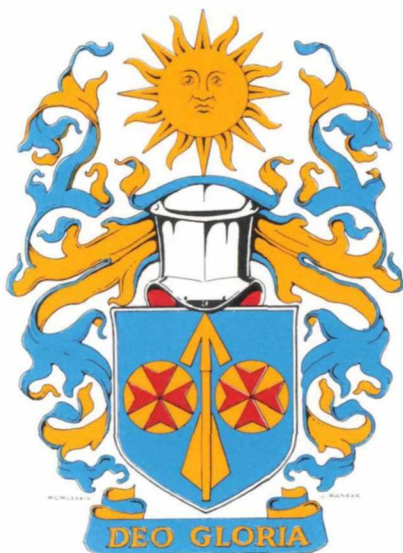
Sort og grønt hjelmklæde foret med sølv. Vulst grøn, sølv, sort.

HJELMTEGN: Sort opflyvende Krage.

Vaabenet, der siden 1954 er antaget paa Kragesgaard i Løjt-Skovby i Sønderjylland og i Osnabrück i Tyskland, anmeldes af Tekn. dir. a.d. Jep Reuter Krag i Osnabrück og maa føres af anmelderen med sønnerne Dr. Bernd Krag og Dr. Hans Krag og deres efterkommere, endvidere Peter Krag paa Kragesgaard og alle mandlige efterkommere af Jep Madsen Krag (1719-1791) med navnet Krag. Jep Reuter Krag nedstammer fra Thomas Krag der 1352 nævnes i urkunder i bispearchivet i Slesvig som skatteyder i Løjt-Skovby og Kragesgaard ejes mindst siden 1352 til i dag af samme, uafbrudt arvefølge registrerede slægt Krag.

Kilder: Der Herolds-Ausschuss der Deutschen Wappenrolle Nr. 8071/83: Krag.

LINGE

SVR 318/84

SKJOLD: I blått en stolpevis stålld pil åtfølgd af to rondler, allt gull, og med i rondlerne indskrivte røde Johanniterkors (Malteserkors).

På hjelmen et blått hjelmklede foret med gull.

HJELMTEGN: En bildet gull sol.

VALGSPRÅK: *Deo gloria.*

Våpenet er registrert i 1984 av Adm. direktør Arthur E. Linge, Oslo i Norge, og kan likeledes bæres av innehavers barn og barnebarn og deres etterkommere, som i ugift/gift stand bærer navnet Linge som etternavn eller del av etternavn. Våpenbærers farslekt kommer fra Norddal på Sunnmøre. I Ættebok for Norddal, bind I, er navnet nevnt første gang som »Hylde på Liøngge» 1520. Våpenbærers gren »Elling på Linge» er første gang nevnt 1603–13. Denne gren antok bumerke ca. 1750. Våpenbærers oldefar forlot sin hjembygd ca. 1860 og etterkommere finnes i Bergen og i Vestfold. Våpenbærer tilhører Bergens grenen. Hans foreldre er verksmester Halfdan A. B. Linge og gjenlevende hustru Alma Linge, født Korneliussen. De har tre sønner og en datter, som alle har etterkommere. Pilen symboliserer det åndelige og fysiske våpen. Johanniterkorsene (Malteser-korsene) minner om ridderlighet, den fullendte sol om Guds skaperverk.

Kilder: Ættebok for Norddal, bind I, II, III (1952, 1966, 1975); Bumerke frå Sunnmøre (av L. Strømme, 1943); Riksarkivet i Oslo; Statsarkivet i Bergen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

LUNDÉN

SVR 319/84

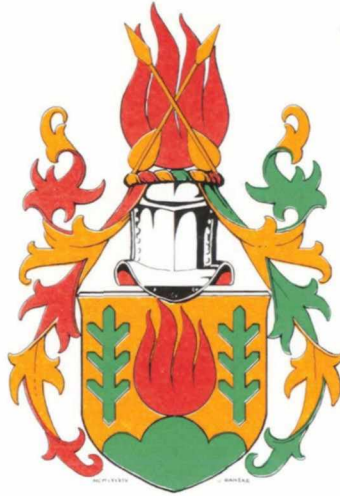
SKÖLD: I svart en mungiga av silver åtföljd ovan av två vita lundstjärnblommor (*stellaria nemorum*) med röda blombottnar och ståndare.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart grip med röd beväpning hållande en mungiga och med vardera vingen belagd med en blomma, såsom i skölden.

Vapnet är år 1984 antaget av börsmäklaren Sture Lundén, Älvsjö, och får även föras av familjen samt av efterkommande med namnet Lundén. Mungigan syftar på antagarens musikintresse och lundstjärnblommorna på släktnamnet.

MALMQUIST

SVR 320/84

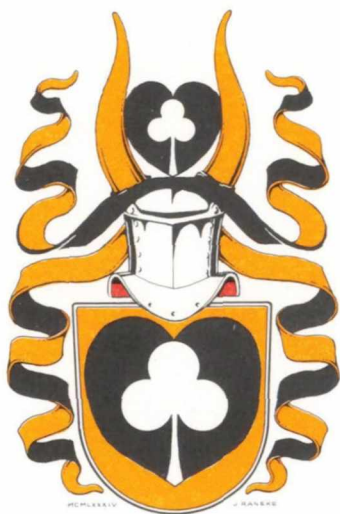
SKÖLD: I guld en röd eldsflamma på ett grönt treberg på vardera sidan åtföljd av en grön grankvist.

Rött och grönt hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld, rött, guld, grönt, guld, rött.

HJÄLMPRYDNAD: En röd eldsflamma bakom två korslagda dalpilar av guld.

Vapnet är 1984 antaget av Henry Malmquist, Järfälla, att bäras av efterkommande till stamfadern Johan Malmquist (f. 1877). Släkten räknar anor från bönder och soldater främst i Svedala socken, Oxie härad i Skåne under 1700-talets förra hälft.

NORRMAN

(från Gärdhem)

SVR 321/84

SKÖLD: I guld ett fallande svart sjöblad belagt med ett klöverblad av silver.

Svart hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett fallande svart sjöblad belagt med ett klöverblad av silver mellan två oxhorn av guld.

Vapnet är antaget 1984 av bergsingenjören Peter Norrman i Danderyd och är en heraldisering av släktsigill. Äldste kände stamfadern Carl bodde i Gärdhem i Älvsborgs län vid slutet av 1500-talet. Släkten har varit knuten till Västergötland och verksam som präster och officerare vid Västgöta-Dals regemente. Stamfaderns son Sigge Caroli Arenius var krigspräst under 30-åriga kriget och senare kyrkoherde i Närunga socken i Älvsborgs län. Han förde 1670 i sitt sigill sköld med ett sjöblad (hjärta) och 1675 sigill med tre små rundlar i sjöbladet, påminnande om dettas klöverliknande inskärning. Yngste sonen Olof, kapten, tog namnet Norrman, möjligen efter hemorten.

Litteratur: Örnberg, V.: Sv. Ättartal 1889; Sv. Släktkal. 1914 m.fl. år.

PER ANDERSSON

SVR 322/84

SKÖLD: I blått ett märke av guld i form av en ring, förenad med ett överlagt andreas-kors, bildat av två par utanför ringen utskjutande och i ändarna mot varandra snedskurna kavlar, bildande inom ringen nio öppningar.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Sköldens märke av guld.

Vapnet, som är komponerat och antaget 1976 efter ritningar från 1971, är personligt för fil. stud. Per Andersson (f. 1961), Mjölby. Det anknyter till vapnen för vapenbärens fädernesläkt, Andersson från Mjölby (i blått tre kvarnhjul av guld, ordnade två över ett), och mödernesläkt, Wennberg från Långaryd (i rött ett tvillingkors av guld, bildat av två stolpvis och två bjälkvis ställda kavlar). Sköldens märke utgör en sammansättning av initialbokstäverna i vapenbärens tilltalsnamn och släktnamn till formen av ett kvarnhjul, vilket som symbol för kvarndrift och jordbruk erinrar om vapenbärens anor och om vapnet för Mjölby kommun, inom vars gränser vapenbärens alla kända svärdsanor har verkat. Andreas-korset anspelar på släktnamnet. Vapnet bär de svenska tinkturerna. Metallen alluderar på vapnen för Östergötland och Småland där vapenbärens har sina anor.

Litteratur: Svenska släktkalendern 1982 (släkterna Andersson, Wennberg och Jehander).

PORIZKA VON JESTREBI

SVR 323/84

SKÖLD: I svart en halv grip av guld med röd beväpning.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande grip av guld med röd beväpning.

Vapnet anmäles av arbetsterapeuten Jiri Porizka, Lund och Skurup, vilken inflyttade till Sverige år 1968. Det har tidigare införts i SVR 231/78 med omkastade tinkturer och presenteras därför här i korrekt utförande. Parizek z Jestrebi (Porizka) räknas till den ursprungliga adeln i Mähren. Ätten omnämnes tidigast år 1386 och är under de två därpå följande seklerna i besittning av mindre riddargods. Efter trettioåriga kriget återfinnes medlemmar av ätten i tjänst hos furstarna av Lichtenstein på dessas mähriska ägor. Genealogiska belägg för släkten finns från 1658.

Litteratur: Staromoravsti rodove (Altmährische Geschlechter), Wien 1926–30; The Armorial Who is Who 1970–75, Edinburgh 1975, och däri angivna källor.

QVARNER

SVR 324/84

SKÖLD: Delad i rött, vari en uppslagen bok med spännen och guld, vari ett fyrarmat kvarnhjul med armarna ställda i andreskors, allt i motsatta tinkturer.

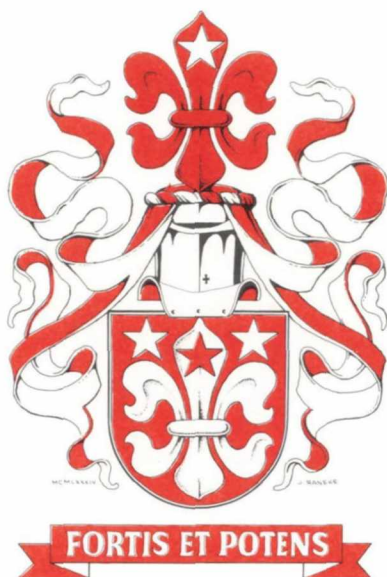
Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött kvarnhjul som i skölden mellan två vingar, delade dexter rött/guld och sinister guld/rött.

VALSPRÅK: *Stabilitas · Fides · Pertinacia ·*

Vapnet är år 1984 antaget av bröderna Hans och Nils Å:son Qvarner, Linköping, för sig och alla av släkten bärande namnet Qvarner. Vapnets kvarnhjul syftar på släktens gård »Lissqvarnsgården» i Nås socken, Dalarna, där släktens första 13 generationer efter stamfadern Anders Halvarsson, upptagen i 1539 års folkräkning, varit verksamma som fria bönder. Släktgården med egen kvarn byggdes vid slutet av 1600-talet. Den uppslagna boken alluderar på det bildningsintresse, som förekommit alltsedan stamfadern, vilken satt i socknens nämnd. Vingarna utgör en symbol för släktens frihet och obundenhet genom seklerna. Tinkturen syftar på Nås' gamla kommunvapen.

RICHERT

SVR 325/84

SKÖLD: I rött en lilja av silver upptill belagd med en röd stjärna och ovan åtföljd av två stjärnor av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En röd lilja upptill belagd med en stjärna av silver.

VALSPRÅK: *Fortis et potens.*

Vapnet anmäles av företagsekonomén Göran Richert på Wea Gård, Särö. Anmälaren har för sin släktgren differentierat vapnet med stjärnorna samt fastlagt tinkturerna. Vapnet med enbart lilja i såväl sköld som på hjälm är känt sedan 1600-talet och släkten Richert, först påvisbar i Nordtyskland, stammar möjligen från Richert, en ort i Kreis Lippstadt, Westfalen. En rådsherre Gobel bar namnet Richert på 1300-talet och 1527 uppträder Johan Richert i samband med undertecknandet av en handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Nederländerna. Huvudgrenens stamfader i Sverige var Joachim Richert (död 1666) från Stralsund, vilken var rådman i Ronneby. Vapen-anmälares släktgren inkom via Norge från Danzig i Ostpreussen år 1939 med trak-tören Frans Richert, vars fader och namne var företagsledare i ovannämnda stad. En-ligt traditionen skall släkten vara av adligt ursprung, men trots förekomsten av »von» har detta ej kunnat beläggas.

Litteratur: Sv. Släktkalendern 1913-63, Släkt & Hävd 1984:2.

IN TE DOMINE SPERAVI

ROSLUND

SVR 326/84

SKÖLD: Kvadrerad, med 1. och 4. fältet rött, vari en stolpe av guld belagd med en ros och åtföljd upptill av två rosor, allt i motsatta tinkturer, och med 2. och 3. fältet av silver, vari ett genomgående blått andreskors överlagt med en lilja av guld.

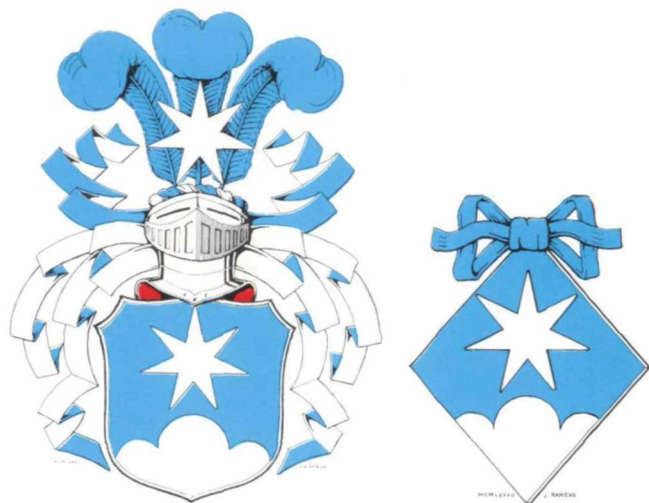
Över skölden en svart prästhatt med band och en tofs nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: *In te domine speravi.*

Vapnet är år 1979 antaget av kyrkoherden Bertil Roslund i Borås katolska församling. Tinkturerna rött och guld anspelar på släkten Roslunds skånska fäderneanor samt blått och silver på den osteuropeiska modernehärstamningen. Liljan antyder vapen-antagarens medlemskap i Birgittinerordens lekmannagren.

Litteratur: B. B. Heim: Heraldry in the Catholic Church (1978).

SILFVERBERG

(i Finland)
SVR 327/84

SKÖLD: I blått en sjuuddig stjärna över ett treberg. allt av silver.

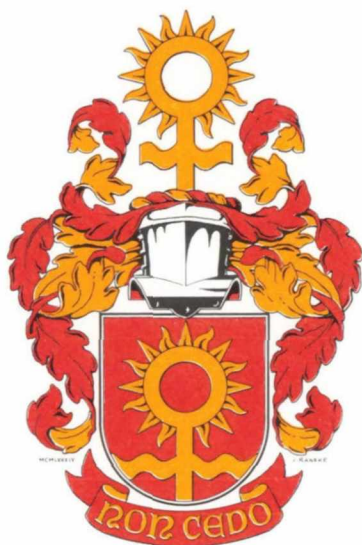
Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Tre blå strutsplymer belagda med en sjuuddig stjärna av silver.

Vapnet är år 1981 antaget av disponenten Nils Silfverberg, Helsingfors, dennes dotter Tea Silfverberg och kusin, vice häradshövdingen Alf Silfverberg, för sig och övriga agnatiska ättlingar till släktens äldste kände stamfader, nybyggaren av Hopeavuori, sedermera Sutarla hemman, i Kaukola by i Storkyrro annexförsamling Ylistaro, skomakaren Henrik Göransson (k. 1679–1703), vilka bär släktnamnet Silfverberg. Sonsonen tullskrivaren i Vasa, Jacob Jacobsson Silfverberg (1718–1762), antog släktnamnet Silfverberg efter sin födelseplats Hopeavuori. Dennes son, landskamreraren i Vasa län, kammarrådet John Silfverberg (1748–1822), utnämndes 1809 av ryske tsaren Alexander I till Riddare av Sankt Vladimir Orden 4 kl., vilket då medförde ryskt ärftligt adligt stånd. Från honom härstammar släkten Björkman och de finska adliga ätterna Rosenlew, Schildt m.fl. Vapenantagarna härstammar från stamfaderns sonson kyrkoväktaren i Ylistaro Salomon Jacobsson Silfverberg (1740–1802) vilken omkring 1775 antog släktnamnet Silfverberg.

Källor: R. de Robelin: Släkten Silfverberg från Österbotten, manuskript 1981.

STRØM

SVR 328/84

SKJOLD: I rødt et opskytende koppertegn med en fra ringen utgående strålekrans og med tverrslåen formet som en gjennomgående kavle av bølgeskurer, alt av gull.

HJELMTEGN: Et fra hjelmen oppskytende koppertegn med en fra ringen utgående strålekrans.

VALGSRPÅK: *Non cedo.*

Våpnet er antatt 1984 av politibetjent, løytnant (R) i infanteriet, Per Strøm, Ski i Norge, samt av hustru og sønn. Det kan føres av eventuelle etterkommere. Koppertegnet henspiller på familiens eiendom Kopperød i Aremark i Østfold fylke. Gårdsnavnet, av gammelnorsk Kopparari (=koppedreier), tolkes som en rydning gjort av en slik håndverker. Den bølgeformede tverrslåen henspiller på slektsnavnet og ringens strålekrans samt tinkturer på Østfold fylke. Slekten har svenske og danske aner.

STØER

SVR 329/84

SKJOLD: I blått en gull svane med røde ben og nebb over en rød skjoldfot med fire sølv pæler.

Blått hjelmklede med gull fôr. Vulst sølv og rødt.

HJELMTEGN: En gull svane med røde ben og nebb.

Norsk slekt, som opprinnelig skriver seg fra Danmark. Som stamfar regnes Niels Rasmussen Muus (1595–1663). Han var som yngling i hertug Jørgen av Braunschweig-Lüneburgs tjeneste og ble 1622 sorenskriver på Hedemarken med kgl. konfirm. av 1630. De agnatiske descendenter av Niels Muus antok i denne linje navn etter sine eiendommer, først Huseby etter den gamle kongsgård, så Støer da Staur ble slektens hovedsete. Det eldste bevarte eksempel på bruk av våpenet er i et lakksegl fra 1788, tilhørende Ole Michelsen Støer, eier av Staur.

Litteratur: Norsk Tidsskrift for Genealogi, bind III, s. 213 ff.; Arnet Olafsen: Våre sorenskrivere, bind I; A. Skjelderup: Ingeborg Marie Barth Meyer f. Muus og hendes ascendenter, s. 23 f.; Slekstavler i Stangeboken; Arkiverte dokumenter.

VIEWEG

SVR 330/84

SKÖLD: I guld ett svart bergjärn åtföljt på vardera sidan av två i stolpe ställda gröna klöverblad.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En åttauddig stjärna av guld mellan två buffelhorn nio gånger delade i guld och svart och vardera utvändigt besatt med tre påfågelfjädrar.

Vapnet, vilket antagits år 1983 av sjökaptenen Björn Vieweg, Vallentuna, anknyter till släktens ursprung och tidigare verksamhet. Bergjärnet och klöverbladen ingår i Eibenstocks i Sachsen, Östtyskland, stadsvapen. Klöverbladen erinrar dessutom om insatser inom jordbruket. Bergjärnet syftar på släktmedlemmar, vilka varit bergsmän i Erzgebirge i provinsen Sachsen. Tinkturen, buffelhornens niodelning och påfågelfjädrarna återgår på det gamla sachsiska vapnet. Stjärnan anspelar på vapenantagarens yrkesinriktning. Bergsmannen Michael Vieweg var på 1600-talet bosatt i Suerbach och sonen Gottfried Vieweg (1694–1773) synes bosatt i Eibenstock. Han utvandrade till Sverige 1753 och verkade som blecksmedmästare vid Davidshyttan i Hedemora 1753–57 samt var därefter bosatt i kyrkbyn Skinnskatteberg till sin död.

(von) SYBERG

SVR 331/84

SKÖLD: I svart ett sexekrat hjul av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett sexekrat hjul av guld mellan två strutsplymer, dexter av guld och sinister svart.

Vapnet registreras av ingenjören Jorma Armas Syberg, Falkenberg. Adelsätten von Syberg, med stamsäte Hohensyberg i Westfalen, räknar som den förste med visshet kände stamfadern riddaren Herman von Syberg 1377. Ätten innehade gods i Westfalen, men flyttade efter förlusten av dessa till Kurland och Polen, varefter denna gren dog ut 1806. Till ättens westfaliska Voerde-gren uppges Heinrich Friedrich Johan Carl Caspar Reinhold von Syberg (1742–1834) ha hört. Via Polen inkom ätten med honom till Danmark 1782, där han som underofficer, sedermera sekundlöjtnant och postmästare skrev sig Grebys (anagram för Syberg). 1814 återtog han med kungligt tillstånd familjenamnet Syberg. Från hans äldste son Christian Frederic Vilhelm Henrich härstammar den nu levande släkten. Till Sverige inkom släkten 1858 och kallar sig numera Syberg.

Litteratur: Ointroducerad adels kalender och däri angivna källor.

VAPENREGISTER SVR 1963-1984

Efter vapenföres namn anges först registreringsnummer och därefter nummer på konstnär enligt efterföljande förteckning.

- AADLAND 285 (36)
 ABRAHAMSSON 251 (38)
 ACHEN 29 (53)
 ACKERLIND 289 (38)
 AFZELIUS 57 (38)
 AHL 287 (38)
 AHLFORS 308 (38)
 AHLNER 240 (38)
 AHLQWIST 237 (38)
 AHNHEM 24 (8)
 ALDEFORS 161 (38)
 ALL 310 (38)
 ALLGURÉN 180 (38)
 ALMVIKEN 181 (9)
 ALSØER 109 (38)
 AMBERG 86 (38)
 ANDERBERG 225 (44)
 ANDERBERG 253 (38)
 ANDERSSON fr Dalby 179 (38)
 ANDERSSON 309 (38)
 ANDERSSON PER 322 (1)
 APELSTIG 151 (38)
 ARNEBO 125 (55)
 ATTERBOM 148 (16)
 AUBERT 90 (55)
 AXEHEIM 137 (19)
 AXELSSON 201 (15)
 AXMAR 79 (38)
- BARFOED 190 (44)
 BARTHOLDY 178(38)
 BENGTTSSON 236 (38)
 BENNICHT 43 (38)
 BENSON 107 (55)
 BERG 175 (38)
 BERGKVIST 38 (38)
 BERGQUIST 187 (2)
 BERGQUIST 211 (38)
 BERGSTRÖM 255 (3, 44)
 BERNTSSON 257 (38)
 BEXELL 118 (55)
 BJELVESTAM 311 (45, 34)
 BJERKEMO 78 (38)
 BJERKHAGEN 186 (38)
 BJURESTAM 65 (29)
 BJÖRKMAN 82 (38)
 BJÖRKMAN 245 (38)
 von BLIXEN-FINECKE 159
 (38, 7)
 von BOCKELMANN 215 (38)
 BOSTRÖM 77 (5)
 BRANDENBURG 288 (25)
 BRANGSTAD 96 (6)
- BRAUNERHIELM 129 (38)
 BRENNER 36 (38)
 BRETOW 56 (41)
 BROBERG 286 (38)
 (se även MANTORP-B.)
 BRUNSSON 100 (45)
 BRYNNEL 21 (20)
 BURMAN 290 (38)
 BYHR 6 (38)
 BÅGSTAM 8 (38)
 BÄCKMALM 165 (9)
 BÄVERMALM 291 (38)
 BÖKWALL 51 (29)
 BÖÖS 256(38)
- CAPPELEN 74 (38)
 CARLENFELT 46 (38)
 CEDER 228 (9, 44)
 CEDERGREN 254 (38)
 CENTERVALL 227 (9)
 CERVIN 5 (38)
 CHRONQUIST 295 (38)
 CLAUDING 177 (11)
 COHN (se TERSÆUS)
 COLBJÖRNSEN 128 (38)
 COLLIANDER 152 (38)
 CORDIS QUINTA 174 (26)
 CRANIL 259 (44)
 CRONHOLM 258 (38)
- DAHLBERG 260 (38)
 DAHLERUS 93 (38)
 DAHLMAN 313 (54)
 DAHLSTEDT 64 (38)
 DANNVIK 114 (38)
 DINGERTZ 293 (38)
 DJURBERG 145 (55)
 DRAKENHEIM 153 (38)
 DUBOIS 194 (44)
- EDGREN 120 (19)
 EHRENSVÅRD 138 (38)
 EIKELAND 224 (12, 44)
 EKELUND 234 (9, 44)
 EKENGREN 243 (13)
 EKENKRANTZ 261 (38)
 EKKJE 185 (44)
 EKSTRÖM 123 (52)
 ELFVING 14, 94 (55)
 ELLERSTRÖM 312 (38)
 ENGLESON 130 (38)
 ERICSSON 229 (52)
 ERICSSON 235 (38)
- ERIKSSON 44 (15)
 ESSÉN 99 (38)
- FALK 32 (38)
 FALKENSTAM 218 (44)
 FALKÖ 220 (38)
 FJELLNER 263 (38)
 FLENSMARCK 292 (17)
 FORSLING 205 (15)
 FREHEN 171 (25)
 FRIEFELDT 19 (18)
 von FRIESENDORFF 133 (38)
 FRUMERIE 193 (44)
 FUNCK 199 (38)
 FÜRST 112 (5)
- GARMANN JOHNSEN 314
 GARPENHED 104 (38)
 GEFVENBERG 296 (38)
 von GERTEN 89 (55)
 GIERS 200 (44)
 GIERTZ 156 (29)
 GILDERSTAM 18 (19)
 GLAMBECK 15 (38)
 GLIMNE 30 (38)
 GOOS 110 (38)
 GRAN 59 (25)
 GRAPE 266 (38)
 GRIFFIN 267 (9)
 GROTTE 83 (45)
 GRUNDBERG 219 (21)
 GRÖNDAHL 297 (51)
- HAGEMANN 73 (38)
 der HAGOPIAN 132 (22)
 HALBO 3 (38)
 HALLGARD 315 (38)
 HALLSTRÖM 40 (38)
 HAMBERT 122 (38)
 HAMMAR 126 (55)
 HANSEN 265 (33, 44)
 HARGEBY 45 (38)
 HARJAPÄÄ 158 (23)
 HASSELBERG 111 (55)
 HAXTHAUSEN 23 (38)
 HEDEGAARD 33 (55)
 HEDELIN 31 (29)
 HEDLUND 25 (24)
 HEIM 37 (25)
 HEINEMAN 115 (43)
 HELLBERG 264 (38)
 HESSELROTH 11 (45)
 HEYERDAHL 106 (38)

SKANDINAVISK VAPENRULLA

- HEYMOWSKI 53 (38)
 HILBERS 202 (20)
 HULTÉN 166 (38)
 HÖÖK 299 (38)
- INGVORSDEN 47 (7)
 INGVORSDEN 214 (4)
- JARNVALL 262 (38)
 JESSEN-KLIXBÜLL 87 (53)
 JUEL 134 (38)
 JUELL-SKIELSE 212 (44)
 JÖNSSON 216 (38)
- KAPONEN 268 (54)
 KAPPELGAARD 124 (42)
 van KETWICH
 VERSCHUUR 172
 KEZDY-VASARHELYI 81
 (29)
 KEILLER 213 (44)
 KIRSTEIN 160 (27)
 KLÖFVERSKJÖLD 270 (38)
 KRAG 317
 KRANTZ 76 (55)
 KREUGER 269 (38)
 KROK 294 (38)
 KRONENLØWE 271 (38)
 KÄLDE 34 (29)
- LANDAHL 108 (38)
 LANESTEDT 233 (52)
 LANGE 2 (38)
 LANSFELDT 117 (52)
 LARSEN 189 (9)
 LARSSON 208 (9)
 LEIBORN-HANSSON 95 (55)
 LILJEBLADH 272 (38)
 LINANDER 248 (9, 44)
 LINDBERG 49 (30)
 LINDBLAD 274 (31)
 LINDHE 298 (32)
 LINDHOLM 246 (38)
 LINDQUIST 26 (38)
 LINDQUIST 316 (38)
 LINDSKOG 275 (38)
 LINGE 318 (38)
 LJUSTERDAL 72 (29)
 LUNDBERG 273 (38)
 LUNDBLAD 207 (38)
 LUNDÉN 319 (38)
 LYSHÖI 75 (38)
 LÖNN 182 (52)
 LÖWENHJELM 154 (38)
 LÖWENSON 157 (38)
- von MAGNUS 169 (53)
 MALÉ 143 (52)
 MALM 196 (37)
 MALMQUIST 320 (38)
 MALMROS 105 (38)
 MALMÖ BÖRSSÄLLSKAP
 307 (38)
 MANTORP-BROBERG 62
 (55)
 MARTENSEN 119 (25)
 MEURLING 9 (38)
 MODÉER 4 (55)
 MORITZ 13 (55)
- NEUMÜLLER 113 (38)
 NISSEN 198 (44)
 NORDENVALL 103 (55)
 NORDLUND 300 (35)
 NORRLUND 301 (38)
 NORRMAN 321 (38)
 NOTARIUS PUBLICUS
 I SKANÖR-FALSTER-
 BO 197 (9)
 von NUMERS 58 (37)
 NYBLUM 48 (38)
 NYMARK 16 (38)
- OHLIN 20 (55)
 OHM-HIERONYMUS-
 SEN 167 (38)
 OHLING 302 (38)
 OIJENS 80 (5)
 OLESEN 306 (48)
 OLSSON 241 (38)
 ONSBERG 66 (38)
 OSTERMAN 146 (29)
- PETERSOHN 192 (44)
 PETROW 176 (52)
 von PFALER 55 (37)
 PORIZKA 231 (38)
 323 (10)
 PRAMFALK 242 (52)
- QVARNER 324 (38)
- RAMBE 27 (38)
 RANEKE 22 (38)
 RANTZAU 92 (39)
 REHBANDER 276 (38)
 RICHERT 325 (38)
 RIXTORP 277 (38)
 RONQUIST 278 (38)
 ROSENDAL 303 (40)
 ROSENPARR 279 (38)
 ROSLUND 326
- ROSTOCK 54 (38)
 RUGSVEEN 150 (55)
 RÖDING 70 (38)
 RÖRS 188 (28)
- SAHLSTRÖM 250 (38)
 SANDBERG 280 (38)
 SANDIN 203 (9)
 SANDSTEN 238 (38)
 SCHAMBYE 149 (38)
 SCHARFFENBERG 139 (38)
 SCHEFFER 1 (38)
 SEVELIUS 28 (38)
 SIBBERN 7 (29)
 SIGURDH 155 (38)
 SILFVERBERG 327 (38)
 SIÖSTEDT 17 (45)
 SJÖBLAD I 222 (52)
 SJÖBLAD II 223 (52)
 SJÖLIN 162 (38)
 SKEEL 71 (38)
 SKOTTEK 217 (52)
 SKOV 63 (38)
 SKÖLD 168 (44)
 SPRÄNGARE 204 (15)
 STAAF 191 (20)
 STIERNSTEDT 39 (38)
 STJERNSÅRD 239 (38)
 STOLT 12 (38)
 STRIDH 144 (38)
 STRØM 328 (38)
 STØER 329 (38)
 SUHR 67 (25)
 SVEGELIUS 127 (8)
 SVEIO KOMMUNE 284 (14)
 SWANDE 281 (38)
 SWEDENHAMMAR 173 (46)
 (von) SYBERG 331 (7)
 SYVERSEN 147 (38)
 SÖDERHOLM 163 (38)
- TARNOWSKI-von
 TRNAWKA 230 (44)
 TAYLOR 60 (25)
 TENNBERG 61 (15)
 COHN-TERSAEUS 305 (38)
 THEANDER 226 (9, 38)
 THEDIN 206 (38)
 THORNBERG 85 (38)
 TUMATHORPS SANKT
 KNUTS GILLE 283 (38)
 THÄRNSTRÖM 282 (38)
 TORNEBERG 244 (47)
 THOTT 142 (38)
 THRANE 97 (49)
 TRALAU 140 (38)

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ULFENDAHL 249 (50, 44)	WALLSTEN 247 (38)	ZETTERBERG 121 (52)
ULFSAX 52 (38)	WALTRÉ 116 (52)	von ZWEIGBERGK 41 (38)
VELLINGE KOMMUN 195	WARFVINGE 164	ÅBERG 91 (38)
(9)	von WARNSTEDT 102 (38)	ÅHLIN 10 (45)
VERSCHUREN 68 (25)	WEGGERUP 50 (55)	ÅKEBY 101 (38)
VERWOHLT 84 (38)	WIKFORS 232 (38)	ÅKERMAN 183 (38)
VIEWEG 330 (38)	WIKTORSSON 221 (9, 44)	ÖGÅRD 209 (9)
WACHTMEISTER 210 (38)	WIMARSON 135 (52)	ÖRNKLOO 69 (45)
WAHLSTRÖM 131 (19)	WRANGEL 141 (38)	ÖRNSKÅR 184 (38)
WALDEMARSSON 35 (7)	WREDING 170 (52)	ÖRTENGREN 304 (38)
WALLIN 136 (38)	WRIGHT 88 (38)	
	WULFF 42 (53)	
	WÅNGMARKE 98 (55)	

KONSTNÄRSREGISTER SVR 1963–1984

1 ANDERSSON, PER	28 KLEBERG, J./GREP, B.
2 BERGQUIST, GÖRAN	29 KÅLDE, BENGT O.
3 BERGSTRÖM, BJÖRN	30 LINDBERG, BÖRJE
4 BIRK, HANS D.	31 LINDBLAD, KAJ
5 BOSTRÖM, GÖRAN	32 LINDHE, CASIMIR
6 BRANGSTAD, STEN	33 NISSEN, H.
7 BRITZE, FRIEDRICH	34 MENSTA-ÅHLIN, ANDERS
8 BRITZE, JOHANNES	35 NORDLUND, RALPH
9 BÖKWALL, CHRISTER	36 NOTEVÅG, E.
10 ČECH, ZDIRAD J. K.	37 von NUMERS, GUSTAF
11 CLAUDING, KURT	38 RANEKE, JAN
12 EIKELAND, K. N.	39 RANTZAU, PAUL
13 EKENGREN, LEIF	40 ROSENDAL, BJÖRN
14 EKKJE, K.	41 ROSTOCK, OLE
15 ERIKSSON, OLOF	42 SANDBERG-STOUGE, NIELS
16 ESCOTT, DAN	43 SEDIVY, FRANZ
17 FLENSMARCK, TOR	44 SKÖLD, B.
18 FRIEFELDT, DAVID	45 SKÖLD, SVEN
19 GILDERSTAM, BERTIL	46 SWEDENHAMMAR, ROLF
20 GREP, BRITA	47 TORNEBERG, SVEN
21 GRUNDBERG, THOMAS	48 TRELUND, E.
22 der HAGOPIAN, YERVENT/WREDING, E.	49 TRÆTTEBERG, HALLVARD
23 HARJAPÄÄ, OLLE	50 ULFENDAHL, M.
24 HEDLUND, HUGO	51 WERMUTH, J.
25 HEIM, BRUNO B.	52 WREDING, ERIC
26 KEDJA, E.	53 WULFF, AAGE
27 KIRSTEIN, O. B.	54 de WÆRN, J.
	55 Redaktionen för SVR

Redaktion

CHRISTER BÖKWALL
TOR FLENSMARCK
JAN RANEKE

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA
FALSTERBO